

בבית המשפט העליון

בש"פ 2261/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 21019-01-23 מיום 14.3.2023 ומיום 16.3.2023 שניתנו על ידי כב' השופט א' גורדון

תאריך הישיבה: כ"ו באדר התשפ"ג (19.3.2023)

בשם העוררת: עו"ד אשרה פטל-רוזנברג

בשם המשיב: עו"ד רועי פוליטי

החלטה

1. לפני ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' גורדון) במ"ת 21019-01-23 מיום 14.3.2023 ומיום 16.3.2013 בהן הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

כתב האישום

2. ביום 9.1.2023 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב ונגד נאשם נוסף (להלן: נאשם 1) המייחס להם עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); הצתה לפי סעיף 448 רישא בצירוף סעיף 29 לחוק; סיכון דרכים לפי סעיף 344 בצירוף סעיף 29 לחוק; וכן יוחסה למשיב בלבד עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275

לחקוק. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב ושל נאשם 1 עד לתום ההליכים.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.12.2022 בשעות הערב אירעו הפרות סדר ברחוב יחזקאל בירושלים. עובר ליום זה גמלה בלבם של המשיב, נאשם 1 ושלושה אחרים (להלן: האחרים) החלטה להצית פח אשפה מסוג "צפרדע" ולחסום באמצעותו את רחוב יחזקאל. המשיב יחד עם שניים מהאחרים הציתו את הפח וכל המעורבים יחד החלו לדחוף את הפח לעבר רחוב יחזקאל ולהניעו למרכז הכביש. בעודם דוחפים את הפח, התדרדר הפח במהירות במורד הרחוב, והחלק הפינתי בו פגע בעוצמה במרכז החזה של המתלוננת שעמדה על המדרכה. בעקבות המכה, התמוטטה המתלוננת על המדרכה. המשיב, נאשם 1 והאחרים נמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשים אלה, המתלוננת פונתה לבית החולים כשהיא סובלת מפגיעות רבות, שברים ודימום פנימי. עם הגעתה לבית החולים חלה התדרדרות במצבה והיא אושפזה בטיפול נמרץ כשהיא מורדמת ומונשמת, עד להתאוששות חלקית שניכרה רק כעבור שבועיים. נכון למועד הגשת כתב האישום, המתלוננת הייתה עדיין מאושפזת בבית החולים. במועד הדיון ביום 19.3.2023, ציינה ב"כ העוררת כי המתלוננת מצויה עדיין בשיקום.

4. בעקבות האירוע המתואר, הגיע ביום 18.2.2023 שוטר לרחוב נהרן שלמה זלמן בירושלים במטרה לאתר את המשיב שנדרש לחקירה. המשיב חלף על פניו כשהוא רכוב על אופניים חשמליים. כאשר השוטר הבחין בו, הוא חסם את דרכו של המשיב ואחז בזרועו. המשיב הפיל את האופניים על רגלו של השוטר ונמלט מהמקום.

הליכי המעצר והחלטותיו של בית משפט קמא

5. כאמור, עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב ושל נאשם 1 עד לתום ההליכים. בבקשה נטען בין היתר כי העבירות המיוחסות למשיב ולנאשם 1 מקימות עילת מעצר וכי קיים חשש ששחרורם יסכן את שלום הציבור ובטחונו. כן נטען כי מסוכנותם נלמדת גם מעברם הפלילי הכולל עבירות תקיפה, התפרעות, חבלה במזיד, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית.

6. עוד יש לציין כי נגד המשיב הוגש כתב אישום בתיק קודם (ת"פ 62194-10-20, להלן: התיק הקודם), בו הוטלו עליו צו מבחן ו-150 שעות של"צ. ביום 29.12.2022,

הגיש שירות המבחן לנוער בקשה להפקעת צו השל"צ וצו המבחן שהוטלו על המשיב במסגרת התיק הקודם, וזאת משום שנפתחו נגדו תיקים נוספים במהלך תקופת המבחן; וכן בשל מעצרו של המשיב בתיק נושא ערר זה. בנוסף צוין כי המשיב השלים רק 36 שעות של"צ מתוך 150 השעות שנגזרו עליו. ביום 16.1.2023 נעתר בית המשפט לבקשה והטיל על המשיב 75 ימי מאסר חלף של"צ אותם סיים המשיב לרצות ביום 8.3.2023.

7. ביום 17.1.2023 התקיים דיון בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בו הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. בית המשפט הורה על עריכת תסקיר חובה של שירות המבחן בעניינו. ביום 27.2.2023 הוגש תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי המשיב מוכר לשירות המבחן מחודש נובמבר 2020 סביב מעצרו בתיק הקודם, אז עלו קשיים משמעותיים בשיתוף פעולה שלו עם שירות המבחן. משכך התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. בנוסף, תואר בתסקיר כי תלויים כנגד המשיב שלושה כתבי אישום נוספים, הקבועים להקראות בחודשים מרץ-אפריל 2023.

שירות המבחן הוסיף כי משפחתו של המשיב מנהלת אורח חיים חרדי, כי הוריו גרושים, וכי אמו, הדואגת לבנה מאז מעצרו, טוענת כי הרשויות והמשטרה נטפלות לבנה לשווא, אף שהוא אינו מעורב. כמו כן צוין כי המשיב לא גילה כל עניין לשוחח על אודות מצבו והביע חוסר אמון מופגן בשירות המבחן לנוער. לבסוף, המשיב, כמו גם אמו, סירבו לבחון חלופות מעצר טיפוליות. האם אף הוסיפה כי הם מעדיפים שהמשיב ימשיך להיות עצור ובלבד שלא ישתלב במסגרת טיפולית. שירות המבחן התרשם כי יש לשלב את המשיב בחלופת מעצר טיפולית חוץ-ביתית כדי לקדם תהליך טיפולי מעמיק וכדי לאיין את מסוכנותו. אולם, ככל שהמשיב עומד על התנגדותו, הרי שאין בחלופת מעצר בקהילה כדי לאיין את הסיכון בעניינו.

8. ביום 14.3.2023 התקיים דיון, בו ביקש ב"כ המשיב להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. העוררת התנגדה לכך והפנתה להמלצת שירות המבחן; למסוכנות הנשקפת מהעורר; לעברו הפלילי; ולקושי לתת בו אמון. בית המשפט התרשם שהמפקחים שהתייצבו ונחקרו מחויבים למאמץ למנוע מהמשיב לשהות בבית המעצר. נוכח האמור הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבילים בבית אמו.

בית המשפט ציין בהחלטתו כי התסקירים שהתקבלו בעניינו של המשיב מציבים תמונה מורכבת, אשר בהתאם לה הומלץ על שילובו בחלופה חוץ ביתית, שהמשיב ואמו

מסרבים לה. יחד עם זאת הבהיר בית המשפט כי מתשובותיה של קצינת המבחן לבית המשפט, עולה כי יש לאפיין את המלצת שירות המבחן ככזו שהתמקדה בהיבט השיקומי ולא בהיבט של התמודדות עם עילות מעצר. בית המשפט הוסיף כי אף שההיבט הטיפולי-שיקומי הוא חשוב, מערכת השיקולים שיש לשקול במקרה דנן היא רחבה יותר. בהקשר זה, נקבע כי מעצר בפיקוח אלקטרוני – גם אם לא יהיה בו כדי לתרום לשיקומו של המשיב – יהיה אפקטיבי ויאפשר להימנע מהמשך שהותו בבית המעצר. בית המשפט עמד על כך שהמשיב הוכיח עצמו בעבר כשהיה במעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל כן אין מניעה שהוא ישהה בבית אמו.

9. ביום 15.3.2023 הודיעה העוררת כי בכוונתה להגיש ערר על החלטה זאת, וביום 16.3.2023 הורה בית משפט קמא על עיכוב ביצוע ההחלטה מיום 14.3.2023 ב-48 שעות, קרי עד ליום 17.3.2023 בשעה 13:00. ביום 16.3.2023 הוגש הערר שבפניי, ואיתו בקשה מוסכמת לעיכוב ביצוע ההחלטה מיום 14.3.2023 עד ליום 19.3.2023. בהחלטתי מיום 16.3.2023 הוריתי על קביעת הערר לדיון ועל עיכוב ביצוע ההחלטה מיום 14.3.2023 עד להחלטה אחרת.

טענות הצדדים

10. העוררת עותרת לביטול החלטת בית משפט קמא מיום 14.3.2023 ומבקשת כי המשיב ייעצר במעצר מאחורי סורג ובריח. לעמדתה, מכלול הנסיבות בתיק מצביע על כך שאין במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אמו של המשיב כדי להשיג את מטרות המעצר. זאת, בשים לב לטיב העבירות המיוחסות למשיב; לפגיעה הקשה מאוד (אף שלא הייתה מכוונת) במתלוננת; להמלצה השלילית של שירות המבחן בעניינו והרושם שהוא הותר כפי שמפורט בתסקיר; לחוסר היכולת לתת אמון במשיב נוכח הברחה שלו מהמשרה כמתואר בכתב האישום; לביצוע העבירה דנן כאשר הוא נתון תחת צו מבחן; ולעברו הפלילי של המשיב ומעורבותו החוזרת בעבירות דומות. העוררת מוסיפה כי בית משפט קמא שגה כאשר הורה על השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אמו ובפיקוחה, נוכח עמדת האם ביחס למעורבותו בפלילים של בנה ונוכח התנהלותה בחקירה.

עוד טענה העוררת כי שגה בית משפט קמא כשקבע כי המלצת שירות המבחן לא התמקדה בשאלת המעצר בפיקוח אלקטרוני בהיבט של התמודדות עם עילות מעצר. לשיטתה, שירות המבחן המליץ באופן חד משמעי על חלופה מוסדית על רקע המעורבות החוזרת של המשיב בפלילים, ואף בתיקים בעלי מאפיינים דומים.

לגישת העוררת, בית משפט קמא שגה כאשר נתן בהחלטתו משקל כבד מדי לכך שבתיק הקודם היה המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני תחת פיקוחה של האם ולא ביצע הפרות בתקופת הפיקוח. לשיטתה, העובדה שהמשיב לא הפר את הפיקוח האלקטרוני בעבר אינה יכולה לקבל משקל כה משמעותי, כאשר הוא ביצע את המעשים נושא ער זה כשהוא תחת צו מבחן. בנוסף נטען כי בית משפט קמא לא עמד על הקשיים העולים מפיקוח האם על המשיב, ועל הבעייתיות הנובעת מהחזרת המשיב לאותה סביבה בדיוק בה ביצע את העבירות.

11. בשיבת יום 19.3.2023, חזרה ב"כ העוררת על עיקרי טענותיה. היא הדגישה את הפגיעה החמורה שנגרמה למתלוננת כתוצאה מהאירוע נושא כתב האישום דנן, וציינה כי גם אם המשיב לא התכוון לגרום לתוצאה זו, הוא לקח את הסיכון שהיא תקרה. המתלוננת שנפגעה היא אישה צעירה שהייתה ברחוב עם תינוקה. היא נאלצה להיפרד מהתינוק שהיה בן חצי שנה בלבד לתקופה ממושכת, שהתה בטיפול נמרץ ואף לא יכלה לדבר במשך תקופה ארוכה.

עוד צוין כי המשיב ברח מהמקום לאחר ביצוע העבירה, וכי הוא אף השליך על השוטר שתפס אותו את האופניים שרכב עליהם. עוד הזכירה ב"כ העוררת את הקושי באיתור המשיב, גם באמצעות האם, ואת ניתוק הטלפון שלה בפני איש המשטרה גם לאחר שהוא הודעה ככזה.

ב"כ העוררת הדגישה כי ישנה אסקלציה בביצוע העבירות של המשיב, כאשר הוא ממשיך להיות מעורב בעבירות פליליות מאותו תחום. גם שירות המבחן העביר לבית המשפט המלצה שלילית בעניינו, תוך שהוא ממליץ על חלופה מוסדית. כן חזרה ב"כ העוררת והפנתה לכך שהעבירה הנוכחית בוצעה תוך הפרת צו מבחן שהוטל על המשיב. היא הוסיפה כי המשיב נעדר גם מהמסגרת בה למד – ישיבת "חומות יהושע" בירושלים – כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו.

לגישת העוררת, המשיב אינו מוכן לשתף פעולה עם הממסד, אולם היום אין לו האפשרות שלא לעשות כן. לכן ביקשה העוררת את התערבות בית המשפט שיורה על חלופת מעצר אחרת, ואם לא תימצא – על מעצרו עד תום ההליכים.

12. מנגד טען ב"כ המשיב כי בנסיבותיו של המשיב ולאור העדר הקשר שלו עם הממסד, אין אפשרות לקבל את הצעתו של שירות המבחן לחלופה מוסדית. לשיטתו, חלופה הבנויה על שיתוף היא לכן חלופה לא רלוונטית. ב"כ המשיב הדגיש עם זאת כי

המשיב כבר הוכיח את עצמו כאשר היה תחת פיקוח אלקטרוני במשך תקופה של שמונה חודשים, בה הוא לא הפר את תנאי השחרור ולו פעם אחת, ולא יצא כלל מהבית.

מבחינת המסוכנות, ציין ב"כ המשיב כי לא מיוחסת למרשו כוונה לפגוע, אלא מדובר בתאונה שהסתיימה בתוצאה מצערת. אלמלא תוצאה זאת, כתב האישום היה מוגש על עבירה הרבה פחות חמורה. הוא אף ציין כי מרשו היה זה שהתקשר למד"א לאחר האירוע, ומכך הוא מסיק שהמשיב הבין כי מדובר באירוע עם תוצאות חמורות.

דיון והכרעה

13. כידוע, חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ו-1996 קובע כי בדיון בבקשה למעצר על תום ההליכים – גם אם קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר – על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור הנאשם בערובה ובתנאים מגבילים, באופן שיביא לפגיעה פחותה בחירותו (סעיף 21(ב)(1) לחוק). בחינתה של חלופה שתפגע פחות בחירות הנאשם היא חשובה תמיד, והיא חשובה ביתר שאת כאשר מדובר, כמו במקרה דנן, בנאשם שהוא קטין.

14. בעניין שבפניי, נוסף על העובדה שהמשיב הוא קטין, עומדת לזכותו גם העובדה שהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום אינה מייחסת לו כוונה לפגוע. אכן, התוצאה של המעשה שבוצע על ידיו יחד עם אחרים הייתה תוצאה חמורה ביותר מבחינת המתלוננת, אולם אין טענה לפיה המשיב התכוון לתוצאה זו.

לזכות המשיב עומד אף נתון נוסף, שבית משפט קמא נתן לו משקל רב בהחלטתו להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ושהודגש גם על ידי ב"כ המשיב בטיעונו לפניי – העובדה שהמשיב הוכיח את עצמו בעבר כשלא הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני בו שהה.

15. התלבטתי רבות האם בנסיבות המקרה דנן יש מקום להצדיק את המסקנה של בית משפט קמא, למעצרו של המשיב בתנאים של פיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג ובריח. בסופו של דבר הגעתי למסקנה לפיה יש מקום לקבל את הערר ולהתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

16. כפי שהובהר בראשית הדברים, אין מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. אין גם מחלוקת בדבר

קיומה של עילת מעצר, הנובעת הן מהתוצאה החמורה מאוד של מעשיו של המשיב יחד עם האחרים, והן מהעובדה שהוא נמלט ממקום האירוע; היה קושי לאתרו; והוא אף הפריע לשוטר שניסה לעצור אותו. כל אלה מקימים עילה למעצרו. כן מכביד על המשיב עברו הפלילי, ובעיקר העובדה שאת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום דנן הוא ביצע בתקופה בה הוטל עליו צו מבחן, וכאשר היה עליו לבצע של"צ שאת ביצועו לא השלים (ואשר הומר לכן ב-75 ימי מאסר).

17. חרף האמור לא היה די בכל אלה כדי להצדיק מעצר של קטין, אילו היה המשיב משתף פעולה באופן כלשהו ומאפשר לבית המשפט לתת בו אמון; או אילו הייתה מוצעת חלופת מעצר שניתן היה לקבוע לגביה ברמה גבוהה יותר של ודאות כי היא תבטיח שהמשיב לא יחזור לסורו, כפי שעשה בעבר.

18. שחרור של מי שקיימות לגביו ראיות לכאורה הקושרות אותו לעבירות לא פשוטות, וכאשר קיימת עילת מעצר – הוא שחרור המחייב את בית המשפט לקבוע כי חרף המסוכנות הנשקפת מהנאשם, ניתן לתת בו אמון ולהניח כי תנאי השחרור יאיינו או לפחות יצמצמו מאוד את המסוכנות הזו. מסקנה כזאת נובעת בדרך כלל משילוב של תנאי השחרור עצמם (שעשויים לכלול הרחקה מהמקום ממנו נשקפת סכנה מהנאשם); מהמפקחים שאמורים להשגיח על קיומם של התנאים הללו ומהאמון שבית המשפט נותן בהם ובכך שהם אכן יפקחו על הנאשם בעת שיהיה משוחרר; וכן מרצונו של הנאשם עצמו לשתף פעולה, ומהאפשרות של בית המשפט לתת אמון בו ובכך שלא יחזור לסורו.

19. במקרה דנן, כפי שאבהיר, קשה מאוד להגיע למסקנה כי המשיב לא יסכן את הציבור אם יעצר בתנאים של פיקוח אלקטרוני.

בדיון בפניי הפנה ב"כ המשיב לשני טעמים עיקריים שלגישתו מצביעים על המסקנה לפיה מעצר בפיקוח אלקטרוני יאיין או למצער יפחית את המסוכנות הנשקפת מהמשיב – ראשית, העובדה כי המשיב היה זה שהתקשר למד"א לאחר האירוע (ומכאן הוא הסיק שהוא הבין את חומרת מעשיו); ושנית, העובדה שהמשיב לא הפר בעבר את תנאי מעצרו כאשר היה עצור בפיקוח אלקטרוני במשך שמונה חודשים (יצוין כי מהחלטתו של בית משפט קמא עולה כי היה אירוע אחד של שבירת "קליפס" של האזיק. אירוע זה לא לוהה ביציאה ממקום הפיקוח או ביצוע עבירה נוספת, והסברי המשיב לגביו מופיעים בדו"ח של יחידת "מעוז" שהוגש לבית משפט קמא).

אינני סבורה כי די בעניינים אלה כדי להפיג את החשש הנשקף מהמשיב. ראשית, המקום בו אמור המשיב לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני הוא כאמור בבית אמו, שנמצא קרוב למקום האירועים והפרות הסדר בהם היה המשיב מעורב. באשר למשיב עצמו, הרי שהוא אינו מוכן לשתף פעולה, אינו מסכים לחלופה המוסדית שהוצעה על ידי שירות המבחן ואינו מציע חלופה מוסדית אחרת. המשיב אף הביע את חוסר האמון שלו בשירות המבחן כפי שעולה מעמ' 5 לדו"ח שירות המבחן מיום 27.2.2023. בית המשפט קמא התייחס אף הוא ל"גישת מסוימת, לעומתית-משהו, הן של המשיב והן של אמו" (ראו בעמ' 19 שורות 2-3 להחלטה). כל אלה מקשים על האפשרות לתת במשיב את האמון הנדרש לצורך מעצרו בתנאים של פיקוח אלקטרוני.

בהקשר זה יובהר כי בית משפט קמא התייחס לתסקיר שירות המבחן וקבע כי נראה שההיבט בו העמיק שירות המבחן הוא ההיבט השיקומי-טיפול. זאת, בעוד שהוא קבע כי בהחלטה נושא הערר, הדגש צריך להיות בשאלה האם מחויב המשך מעצרו של קטין בבית מעצר תוך פגיעה בחירותו, או שמא ניתן לענות לעילות המעצר בדרך שפגיעתה בחירות פחותה. אכן, השאלה שהוגדרה על ידי בית משפט קמא היא השאלה אותה היה עליו לבחון. יחד עם זאת, הנכונות של המשיב (או חוסר נכונותו) לקחת חלק בהליך שיקומי-טיפולי, היא נתון רלוונטי שבית המשפט צריך להביאו בחשבון כאשר הוא שוקל את האפשרות שלא לעצור אדם, גם אם הוא קטין, מאחורי סורג ובריח, שכן היא משליכה על השאלה האם ניתן להסתפק בחלופה אם לאו. כאמור, בהעדר נכונות כזו, הקושי לבחור בחלופת מעצר מתעצם.

לכך יש להוסיף כי אף שהמשיב אכן לא הפר את תנאי הפיקוח האלקטרוני שהוטלו עליו בעבר, הוא לא כיבד את תנאי המבחן שהוטלו עליו, וביצע את העבירה דנן כאשר היה תחת צו מבחן. גם עניין זה הוא בעוכריו שעה שבית המשפט נדרש לתת בו אמון. זאת מאחר שאין סיבה להניח כי מי שהיה מוכן להפר צו מבחן, יכבד ללא סייג דווקא את התנאים של השחרור בפיקוח אלקטרוני.

20. גם באשר למפקחים שהוצעו על ידי המשיב, אינני סבורה כי יש ביכולתם לצמצם את הסיכון הנובע ממנו. אכן, בית משפט קמא ראה את המפקחים, התרשם מהם באופן בלתי אמצעי וקבע בהחלטתו כי לאחר חקירתם של המפקחים "תשובותיהם – בדגש על אלה של האם – הותירו רושם של מידה הולמת של התחייבות והתגייסות [לפיקוח]. בפרט התרשמתי שכבני משפחתו של המשיב, הם נכונים למאמץ הנדרש כדי שהמשיב לא ישהה בבית המעצר" (ראו עמ' 20 שורות 5-2 להחלטה). עם זאת, יש לציין כי שירות המבחן לא בחן את המפקחים ולא הביע התרשמות מהם – לטוב או לרע. כן יש לציין כי האם

ניתקה את הטלפון כאשר המשטרה ניסתה לאתר את המשיב, וזאת גם לאחר שהמתקשר הזדהה כאיש משטרה. לאלה יש להוסיף את הגישה ה"לעומתית משהו" של האם, שאף היא מכבידה על האפשרות לתת בה אמון.

21. במסגרת הדיון לפניי, נעשה ניסיון נוסף למצוא חלופה אחרת למשיב, שתאפשר את שחרורו חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח. ב"כ המשיב חזר והבהיר כי חלופה מוסדית אליה התייחס שירות המבחן איננה באה בחשבון. כן לא הוצעה על ידי המשיב הצעה לחלופה מחוץ לירושלים או לפחות במרחק משמעותי מאזורי הפרת הסדר בהם היה המשיב מעורב. משכך, אני סבורה כי לא ניתן לתת במשיב את האמון הדרוש לצורך שחרורו.

22. אוסיף כי אינני מתעלמת מהמורכבות הנובעת מההשתייכות החברתית של המשיב ושל משפחתו ומחוסר הנכונות שלו – לאור השתייכות זו – לשתף פעולה עם הממסד. יחד עם זאת, לאחר שהמשיב פעל יותר מפעם אחת תוך הפרת חוקי המדינה, ותוך העמדת אחרים בסיכון שאף התממש, לא ניתן עוד לכבד את המגבלות שהוא מציב על עצמו בחוסר הרצון שלו לשתף פעולה עם הממסד. כדי שהממסד יוכל לתת בו אמון, על המשיב לאפשר זאת, באופן כזה או אחר. בלא כל שיתוף פעולה מצדו, ורק לאור העובדה שהוא לא הפר את האמון כאשר היה תחת פיקוח אלקטרוני בעבר (לפני ביצוע העבירה החמורה הנוכחית) – אינני סבורה כי ניתן להורות על שחרורו.

23. כפי שהבהרתי לעיל, החלטה זו ניתנת לאחר התלבטות רבה. ככל שהמשיב יוכל להציג עובדות שיש בהן כדי לשנות את הבסיס לה – יהיה מקום כמובן לשוב ולשקול את האפשרות להורות על שחרורו בתנאים או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. אולם בשלב זה, לאור מכלול הנתונים שפורטו לעיל, אני סבורה כי דין הערר להתקבל.

אני מורה לכן על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בת"פ 20989-01-23 בבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתנה היום, כ"ח באדר התשפ"ג (21.3.2023).

ש ו פ ט ת